

Dumnezeul tuturor popoarelor (Amos si Obadia)

Buna prietene!

In acest studiu vom vedea impreuna cateva din subiectele importante prezentate de catre profetul Amos. In realitate subiectele propuse de Amos vor fi studiate in doua studii consecutive studiul 4 si studiul 5.

Daca Amos ar fi trait in timpul nostru, sa-r fi simtit acasa, pentru ca el a trait intr-o epoca foarte asemanatoare cu a noastra. Societatea trecea prin transformari radicale. Atat Israel cat si Iuda se aflau in pace cu vecini. Aceasta inseamna ca veniturile si averile putea fi folosite pentru dezvoltarea tarii in loc sa fie folosite pentru faurirea armelor de lupta impotriva dusmanilor. Atat Iuda cat si Israel cunoastea o epoca de prosperitate. Atunci a aparut o noua clasa de bogati. Multi au inceput sa paraseasca agricultura pentru a se dedica comerului. Totusi, in ciuda succesului aparent, existau probleme foarte serioase, iar Amos nu s-a temut sa exprime aceste probleme.

Pentru a incepe, avem nevoie sa citim Amos 1,2:

„²El a zis: "Domnul răcnește din Sion, glasul Lui răsună din Ierusalim. Pășunile păstorilor jelesc, și vârful Carmelului este uscat.”

Aceasta expresie „Domnul racnește” exprima puterea, forta lui Dumnezeu. Ideea din acesta expresie este ca desi poporul face toate lucrurile ca si cum Dumnezeu nu ar exista totusi El continua sa se afle la conducerea Universului.

Stii, eu as putea sa ma joc cu rabdarea divina. Dar la fel de adevarat cum este faptul ca sunt in viata tot asa de adevarat este ca intr-o zi va trebui sa dau socoteala de faptele mele.

Capitolele 1 si 2 din Amos prezinta profetii impotriva a 6 natiuni pagane. Apoi, la final una impotriva lui Iuda si ultima impotriva lui Israel. Natiunile pagane avizate sunt: Damasc, Gaza, Tir, Edom, Amon si Moab. Dintre toate acestea vom aminti cele spuse impotriva Tirului.

Care este motivul condamnarii Tirului? Amos 1,9:

„⁹Așa vorbește Domnul: "Pentru trei nelegiuiri ale Tirului, ba pentru patru, nu-Mi schimb hotărârea, pentru că au luat pe toți oamenii prinși de război, și i-au dat Edomului, și nu s-au gândit la legământul frățesc.”

Pentru a intelege ceea ce textul ne spune aici avem nevoie sa stim ca in acele timpuri tarile se aflau intr-un climat permanent de razboi si era normal ca natiunea invingatoare sa ia prizonieri de razboi pe care sa ii oblige ulterior sa le serveasca in activitatile domestice. Dar la fel de adevarat este ca exista un fel de pact intre ele, ca si acordul international de la AIA astazi. Nimeni nu avea voie sa vanda altei natiune pe acesti prizonieri de razboi. Si totusi Tirul a facut-o, calcand aceasta conventie, iar Dumnezeu nu a trecut cu vederea cruzimea, necredinciosia si lipsa de mila a acestesteia. Aici gasim un mesaj pentru zilele noastre. Nu este suficient sa nu faci rau altora pentru a fi considerat corect. Dezinteresul fata de suferinta celorlalti, sau spirjinierea unor persoane abuzive, sunt motive suficiente pentru a ne converti in vinovati. Daca stiu ca se comite o nedreptate si raman pasiv, sunt la fel de vinovat ca si cel care o faptuieste, desi sunt doar un participant indirect si inactiv.

În partea a doua a studiului vom aprofunda mesajul adresat Israelului. Înaintea acestuia exista și un scurt mesaj împotriva lui Iuda. Dar acesta în ciuda faptului că și el comitea adesea nedreptăți, se întorcea la Domnul cerând iertare pentru relele făcute. Cu totul diferit era Israel, care insistă în a răni caracterul lui Dumnezeu. Acest spirit de nedreptate s-a infiltrat și între cei care pretindeau că-L iubesc pe Domnul.

Știi, de fapt nedreptatea în sine nu este atât de rea prin ea însăși, ca și atunci când este comisă de către persoane care se numesc pe sine creștini și care cred că doar prin a merge la Biserică este suficient să-L mulțumești pe Dumnezeu. În timpul lui Isaia, situația nu era cu mult mai diferită, cum de altfel nici în zilele noastre. Iată ce ne spune Isaia 58, 2-7:

„²În toate zilele Mă întreabă, și vor să afle căile Mele, ca un neam, care ar fi înfăptuit neprihănirea, și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. -

³„La ce ne folosește să postim' - zic ei - ,dacă Tu nu vezi? „La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucrul acesta?” - „Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsați în voia pornirilor voastre, și asupriți pe simbriașii voștri.

⁴Iată, postiți ca să vă ciorovăiți și să vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus.

⁵Oare aceasta este postul plăcut Mie: să-și chinuiască omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig, și să se culce pe sac și cenușă? Acesta numești tu post și zi plăcută Domnului?

⁶Iată postul plăcut Mie: dezleagă lanțurile răutății, deznoadă legăturile robiei, dă drumul celor asupriți, și rupe orice fel de jug;

⁷împarte-ți pâinea cu cel flămând, și adu în casa ta pe nenorociții fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acoperă-l, și nu întoarce spatele semenului tău.”

Ideea din acest pasaj subliniază faptul că persoanele așa zis consacrate, care merg la Biserică să caute pe Domnul, se plâng că El nu-i ascultă. Domnul spune că nu se poate să-i asculte atâta vreme cât sunt nedrepti cu cei ce lucrează pentru ei. Acum ce poate spune Dumnezeu despre felul în care eu tratez pe femeia care se ocupă de casa mea? Dar cu privire la relația mea cu angajații mei? Adevărata religie nu se trăiește în Biserică ci în viața de zi cu zi. Este foarte ușor să mergi la Biserică, să studiezi și să cânti batându-te cu pumnul în piept că tu ești bun. Dar cum îi tratezi pe cei cu care lucrezi zi de zi? Cum îi tratezi pe cei care zi de zi te ajută în activitățile de la firmă sau în biroul în care lucrezi?

Acum ne îndreptăm spre cea de-a treia parte a studiului. Să citim Amos 3,1-3:

„¹Ascultați cuvântul acesta, pe care-l rostește Domnul împotriva voastră, copii ai lui Israel, împotriva întregii familii pe care am scos-o din țara Egiptului!

²„Eu v-am ales numai pe voi dintre toate familiile pământului: de aceea vă voi și pedepsi pentru toate nelegiuirile voastre.

³Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?”

Ce declarații teribile! Numai pe voi v-am ales dintre toate familiile pământului. Era un privilegiu? Bineînțeles, fără îndoială, numai că nu exista privilegii fără responsabilități. Faptul că Dumnezeu a ales pe Israel ca națiune favorită nu însemna că celelalte națiuni au fost condamnate la distrugere. Toate puteau să se salveze pentru că Dumnezeu iubeste pe toate ființele umane. Dar pentru a se salva acestea trebuiau să-L accepte pe Dumnezeu ca Singurul Dumnezeu creator al cerului și al pământului și să se unească cu poporul Sau din acea vreme. Scopul pentru care fusese chemat Israel era tocmai acela de a fi lumina națiunilor. Așa că tot acela care dorea să se salveze trebuia să vină și să se alatureze poporului ales. Mulți dintre egipteni au înțeles aceasta foarte bine și de aceea în noaptea exodului au parasit Egiptul alegând drumul desertului alături de Israel.

Israelul de atunci era ceea ce este Biserica de astazi. Toti pot fi salvati, dar au nevoie sa-L accepte pe Isus si trebuie sa se alature Bisericii de azi al carui cap este El. Prin nimeni altul nu este mantuire decat prin Isus.

Israel a primit privilegiul sa fie chemat. A primit mai multa lumina decat celelalte natiuni, dar din nefericire s-a pierdut intr-o multime de formalitati si a uitat ca esenta credintei este dragostea. Aduceau jertfe la Templu dar chiar si acestea nu erau altceva decat finalul nedreptatilor comise fata de cei nevoiasi.

Domnul Isus cand a fost pe pamant, a repetat un principiu al dreptii care venea din vremurile de demult din cultura acelei epoci. Iata ce a zis, Luca 12,47-48:

„⁴⁷ Robul acela, care a știut voia stăpânului său, și nu s-a pregătit deloc, și n-a lucrat după voia lui, va fi bătut cu multe lovituri.

⁴⁸ Dar cine n-a știut-o, și a făcut lucruri vrednice de lovituri, va fi bătut cu puține lovituri. Cui i s-a dat mult, i se va cere mult; și cui i s-a încredințat mult, i se va cere mai mult.”

Dragul meu, este vremea sa ne intrebam: cata lumina am primit? Ce fac cu lumina pe care am primit-o? La aceasta numai tu si eu personal putem raspune, fiecare in dreptul lui.

In ce-a de a patra parte a acestui studiu vom analiza trei pacate diferite.

Primul este pacatul luxului. Cuvantul lux vine din latina care insemna „excesiv”. Atunci aceasta expresie facea referire la niste plante care cresteau din abundenta pe malurile raurilor, dar cu timpul a inceput sa fie folosita atunci cand se vorbea despre persoane care dispuneau de bani, timp si comoditati din belsug, si toate acestea folosite doar in scop propriu. Ori de cate ori se vorbeste despre un serviciu de lux, se vorbeste in realitate despre un serviciu mult peste necesitati. Dar trebuie sa spun in lucru: nu este pacat sa fii bogat sau sa ai o viata comoda, pentru ca Avraam si Iov erau persoane foarte bogate, dar nu si-au folosit bunurile doar in satisfacerea nevoilor si placerilor personale, ci si pentru gloria lui Dumnezeu si beneficiul semenilor lor.

A trai in mod luxos nu inseamna numai de a dispune de o abundenta de bunuri, ci de cat de mult permitem ca aceste lucruri sa ne controleze, adica sa folosim ceea ce avem numai in beneficiu propriu, nepasandu-ne de nevoile celorlalti. Aceasta inseamna a fi iresponsabil cu privire la bogatii si a le utiliza in satisfacerea capriciilor personale si distractii inutile. De exemplu in New York, exista o cofetarie in care se vinde o inghetata care costa 25000 de dolari, care contine filamente de aur de 28 de carate. Crezi ca aceasta este necesar indiferent de cati bani ai avea? Bineinteles ca nu!

In Amos 4,1 ni se spune:

„¹ Ascultați cuvântul acesta, juncane din Basan, de pe muntele Samariei, voi care asupriți pe cei sărmani, zdrobiți pe cei lipsiți, și ziceți bărbaților voștri: „Dați-ne să bem!””

Aici Amos se adreseaza sotiiilor bogatilor din oras, oameni care s-au imbogatit furand pe altii fara mila. Aceste „doamne al inaltei societati” isi petreceau ziua distrandu-se si band vin si spunand sotilor lor ce trebuie sa faca si ce nu. De ce le numeste Amos „vacii”? Nu pentru ca ar fi fost grase sau pentru ca s-ar fi asemanat cu ele, ci pentru ca pacatele lor nu faceau decat sa le pregateasca pentru judecata si pedeapsa finala.

Cel de al doilea pacat pe care profetul il aminteste este ipocrizia. Acesti oameni aduceau jertfe Domnului ca si cum aceste sacrificii i-ar fi eliberat de consecintele pacatelor lor. Era o inchinare plina de pompa si aparenta reverenta, dar in realitate lipsita de dragoste. Iata ce ni se spune in Amos 4,4-5:

„⁴ Duceți-vă numai la Betel, și păcătuiți! Duceți-vă la Ghilgal, și păcătuiți și mai mult! Aduceți-vă jertfele în fiecare dimineață, și zeciuielile la fiecare trei zile!

⁵*Faceți să fumege jertfe de mulțumire făcute cu aluat! Trâmbițați-vă, vestiți-vă darurile de mâncare de bună voie! Căci așa vă place, copii ai lui Israel, zice Domnul Dumnezeu.”*

Este teribil pacatul ipocriziei, spui mereu „Doamne te iubesc, te ador, tu esti Dumnezeuul meu!”, iar pe de alta parte ce fel de viata duci? Eu cred ca acesta este pacatul cel mai ofensator la adresa lui Dumnezeu.

Ultimul pacat amintit de Amos este incapatinarea spirituala. In cap. 4 din Amos se mentioneaza de 5 ori expresia: „ Cu toate aceste tot nu v-ati intors la mine!” Aceasta inseamna incapatinare. Dumnezeu cheama mereu si mereu, dar poporul nu aude. Dar tu ai auzit vocea lui Dumnezeu? Ce ti-a spus Domnul? Pregateste-te sa te intalnesti cu Domnul tau.

O dragul meu Hristos sta sa vina. Suntem noi pregatiti sa ne intalnim cu El?

Iata-ne ajunsi la finalul acestui studiu. In aceasta parte vom incerca sa creionam cele mentionate in cartea profetului Obadia. Se cunoaste foarte putin despre viata acestuia, in afara de faptul ca a scris acesta carte. Tema cartii trateaza judecata divina impotriva Edomului. Cine erau edomitii? Erau descendentii lui Esau, fratele lui Iacov, care era radacina lui Israel. Pana astazi aceste doua natiuni sunt dusmane. Arabii si evreii nici nu se pot vedea. Istoria spune ca edomitii i-au ajutat pe babilonieni cand acestia au cucerit Iuda. Dar Dumnezeu nu a lasat sa nu fie mentionata aceasta inalta tradare. Vorbesc in aceste momente despre cineva care nu poate sa il vada in ochi pe fratele sau de sange. Sunt copiii acelorasi parinti, frati de tata si de mama, dar sunt dusmani de moarte.

Cu cateva zile in urma am fost rugat sa vizitezi pe cineva la spital care fusese impuscat de fratele sau cu 6 gloante. Din fericire nici un glonte nu l-a atins intr-un punct vital. Mama acestora m-a rugat sa il vizitez pe cel din spital pentru ca sa il conving sa-si retraga acuzatia fata de fratele sau aflat in inchisoare. Poti sa iti imaginezi situatia? Si de fapt care fusese motivul neintelegerii? Cel impuscat construisese zidul despartitor dintre terenurile mostenite de la tatal lor intrand cu 30 cm pe terenul fratelui sau. Din punctul tau de vedere ce crezi ca meritau cei doi? Cineva a zis ca victima ar fi trebuit sa moara iar celalalt sa putrezeasca in inchisoare. Acesta este modul in care fiinta umana judeca lucrurile. Dar Dumnezeu nu judeca la fel. El doreste ca fratii sa traiasca in armonie, sa se ajute unii pe ceilalti. Iata ce ne spune Obadia in 1,10-12:

„¹⁰Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine, și vei fi nimicit cu desăvârșire pentru totdeauna.

¹¹Căci în ziua când stăteai în fața lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porțile lui, și aruncau sorțul asupra Ierusalimului, și tu erai atunci ca unul din ei!

¹²Nu trebuia să te uiți mulțumit la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuia să te bucuri de copiii lui Iuda în ziua pieirii lor, și nu trebuia să vorbești cu semeție în ziua strâmtorării!”

O dragul meu, merita sa reflectezi asupra acestor cuvinte. De cate ori cuiva care nu ne cade bine i se intampla ceva rau, noi ne bucuram. Ai grija si aminteste-ti de cuvintele lui Dumnezeu transmise prin Obadia. Acest mesaj ni se adreseaza si noua astazi, nu numai lui Edom din acele timpuri.

Dumnezeu sa ne ajute sa crestem din punct de vedere spiritual si sa reflectam caracterul lui Hristos.